

[Fuglsang.]

lægge de størst mulige Byrder paa Skatteyderne, vil en større Skat til Grundejerne og her især Grundspekulanterne virke saadan, at man kunde lempe lidt paa de mere lumse Afgifter paa Forbrugsfordøneligheder.

Det er imidlertid ikke alene dette, at det kun er den halve Grundværdistigning, der beskattes, men dertil kommer ogsaa det omtalte Tillæg i Medfør af § 4 til Grundbeløbet, der altsaa, som det allerede er nævnt, virker som et Fradrag i Grundværdistigningen. Det drejer sig her for det første om det saakaldte Konjunkturtillæg. Den højtærede Finansminister foretrækker Udtrykket Prisstigningstillæg. Jeg skal ikke hæfte mig ved Navnet; det er ikke det afgørende; det er ikke afgørende, det afgørende er, at Virkningen i alle Tilfælde er den samme og i alle Tilfælde lige skadelig. Meningen er, at inden Grundværdistigningen udregnes, tillægges man Ejendommens Grundbeløb en Stigning, som svarer til den gennemsnitlige Stigning for alle Landets Landkommuner uden for Københavns Amtsraadsreds. Det er jo en formildende Bestemmelse, som uden Tvivl vil spare netop Grundspekulanterne for Millionbeløb, en formildende Omstændighed, som maa ses paa Baggrund af Rigsdagens vante Kamp mod usund Pengerigelighed, i hvert Fald naar det gælder de lavere Indtægtsklasser.

Her, hvad Grundene angaar, finder der i Sandhed i mange Tilfælde Værdistigninger Sted, som virkelig skyldes en unormal Prisudvikling, som direkte skyldes de unormale Formuestigninger og den Pengerigelighed, som er fulgt i Krigens Spor. Det er altsaa med andre Ord Samfundets almindelige Tilstande, som er Skyld i disse Prisstigninger, uden at Ejeren har den ringeste Lod eller Del deri. Derfor vilde det ogsaa være absolut rimeligt, om hele denne skadelige Stigning virkelig blev inddraget. I Stedet for dette undrages denne Stigning Beskatningen faktisk endnu mere, end den gjorde i den hidtil gældende Lov. I den gamle Lov var det saaledes, at kun de første 10 pCt. Konjunkturstigning kunde tillægges Grundbeløbet og altsaa fradrages, og denne 10 pCt. Konjunkturstigning havde jo faktisk fundet Sted allerede ved Vurderingen i 1936; gik man ud over de 10 pCt., kunde man dengang kun tillægge Grundbeløbet den halve Stigning. Ifølge det her forelagte Lovforslag kan man nu tillægge Grundbeløbet den fulde Stigning og derved unddrage Grundværdistigningsskylden den fulde Stigning. End ikke et beskedent Forslag om i hvert Fald at unddrage de største

Grunde, det vil sige dem med et Grundbeløb af over 5 Kr. pr. m², har man villet gaa med til.

Den almindelige Stigning, som man altsaa i Øjeblikket unddrager Skatten, er 23 pCt., men dertil kommer ifølge § 4 yderligere Tillæg til Grundbeløbet paa 10 pCt., som for øvrigt ogsaa findes i den nuværende Lov, og som man kalder et Fejlvurderingstillæg. Ja, man skal faktisk efterhaanden ikke forbavses. I den Kornlov, vi behandler, præmieres det kornsælgende Landbrug for det, som andre Borgere opfatter som deres simple Pligt, nemlig at opfylde Lovens klare Ord, og her indføres en Bestemmelse, som kun tjener til at lempe Grundejernes Spekulationsskat, noget, man kalder en Sikkerhedsmargen. Hvad vil det sige, at man indfører en saadan Sikkerhedsmargen? Det er dog et Begreb, som ikke findes paa andre Omraader, f. Eks. naar man vurderer til Skattevæsenet i øvrigt, eller naar man vurderer til Ekspropriation; men i dette Spørgsmaal indfører man det.

For øvrigt er det saadan, at efter alle hidtidige Erfaringer er der ingen Grund til at frygte, at man skal gaa hen og vurdere fejl paa den Maade, at man vurderer for højt. De Eksempler, som der kan nævnes adskillige af, ikke mindst her i Københavns Omegn, taler i hvert Fald om noget andet. Saaledes nævnes der en Grund i Gladsaxe, som i 1946 var vurderet til 75 000 Kr., men samme Aar solgtes til 275 000 Kr., altsaa 3½ Gang over Vurderingsprisen. Ude i Brøndbyerne har man Eksempel paa en Ejendom, der i 1946 var vurderet til 61 900 Kr., men samme Aar solgtes for 260 000 Kr., altsaa 4 Gange saa meget. Hvad Landbrugs-ejendommene angaar, er Tilfældene selvfølgelig ikke saa grelle, men dog ser man ogsaa det samme her. F. Eks. nævnes der i Statistikken for 1945, at Handelspriserne gennemsnitlig ligger 47 pCt. over Vurderingspriserne. Jeg synes unægtelig, at den Slags Eksempler rejser Spørgsmaalet om i Stedet for Lempelser at tænke paa at skride til anderledes drastiske Midler for at hindre og i hvert Fald for at beskatte den Slags meningsløse Stigninger, f. Eks. at indføre Bestemmelser om, at ingen Ejendomme maa sælges væsentlig over deres Vurderingspriser. Ønsker man saa virkelig at sælge over Vurderingsprisen, ja vel, saa kan man skride til at lade vurdere om, men saa maa Køberne ogsaa indstille sig paa at betale tilsvarende høje Skatter, noget, som sikkert nok vil dæmpe hans Købelyst i nogen Grad.

Ogsaa her paa dette Omraade ved Fejlvurderingstillægget har man vægret sig